

при такова, кажж, противна обстоятелства каква остатка е могла да се съхрани отъ нашж драгоценнж старж книжиннж, коуж сме имали и прѣждѣ християнства, нека всѣкый благоразумнѣ съдникъ размысли и кажи. Нѣ при томъ ны н' изгубвамы нашж благонадѣждж. Открищѣ время нѣщичко!

Да дойдимы убо на нашый прѣдмѣтъ за Българское баснословіе. Мы прѣди да забѣлѣжимы нѣкоя си остаткы днесъ помянуемы въ Българіѣж, коя е была глава славянскаго народа, и най силно и най разпространено царство въ стара времена въ Европж, и гдѣ ся е първо благовѣствованія истина между славяны появила, и отъ тамо акы отъ огнезрчнаго свѣтила весь славянскій міръ ся е усвѣтилъ, прѣди да внидимы, кажж, въ сія изясненія щѣмъ

по законъ божый, когда ся просыши нѣгдѣ святое причастіе? Българи му отговорили: Изгорява ся въ огнь тая дрѣха или вещь гдѣ е кашчло святое причастіе. Е! то исто трѣба да ся извърши и на тия книги, понеже ся е изпълнявала на тѣхъ божественая служба, и голѣмъ грѣхъ е да стоіжтъ тако. Българи тогдашни прости челоуѣцы, склонили сж' на неговыя лукавы рѣчи и тѣржественно прѣжествїжщу ему изгорили сж' срѣдъ църковный дворъ грамадж отъ старо-българскы разны ржкописи. Въ село Тича близо 2 часа до Котель прѣ нѣколко години послѣ тѣзимата, Тичяни си развалихж старая църквж и създахж на истое мѣсто другж по голѣмж и по новый крой. Колько то стары книги е имало въ църковная стара скривалища, събрали ги были и намѣстили въ едиж църковнж стайцж. На усвященія новаго храма преславскій владика отъ гдѣ зависва Тича, днешній варянскій митрополитъ Порфирія, или Герасимъ днешній святей Дерконъ въ Цариградъ, (се едно отъ тѣхъ единыхъ извършилъ товазло), дознавал е за българскы тия книги и безъ да попыта селяны повелялъ та ся ископали въ църковный дворъ дълбокъ трапъ, и погрѣбалъ тия мчченицы българскы стары ржкописи. Нѣ тамо каяжтъ Тичяни было велико количество. Слѣдъ нѣколко время наидохъ 3 стари църковны ржкописи въ истое село писани на кожж, кои сж' отбѣгли смърть отъ зловливаго гърка владика. При томъ м' извѣстихж нѣкой си старцы, че твърдѣ много ржкописи имало тамо, и че нѣкой си богобоязливъ Българинъ имянемъ Данкоолу отнесалъ единыхъ цѣлъ товаръ стары българскы книги у Іеросалимъ, за да ги съхранижтъ тамошній гърцы калугери!